

hvervsområde, træffer landbrugsministeren afgørelse efter forhandling med den pågældende minister.“

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

K. Axel Nielsen: Efter anden behandling har Industrirådet rettet en henvendelse til den højtærede minister for handel, industri og søfart og heri principalt henstillet til ministeren at søge udvirket, at industriselskabers erhvervelse af jord udtages fra lovens område, og subsidiært — sådan forstår jeg henvendelsen — anmodet om, at landbrugsministeriet, når der ifølge loven skal træffes afgørelser, der vedrører industrien, skal konsulere handelsministeriet.

Den højtærede landbrugsminister har i forståelse med udvalgets flertal ment at måtte imødekomme Industrirådets subsidiære henstilling, og de af den højtærede landbrugsminister uden for betænkningen stillede ændringsforslag tager sigte herpå. Ændringsforslagene pålægger landbrugsministeren at træffe sin afgørelse efter forhandling med vedkommende fagminister, og når dette udtryk anvendes, skyldes det, at der meget vel kan være tale om, at den, der ønsker at erhverve landbrugsjord, hører under et andet erhvervsområde end det, handelsministeren beskæftiger sig med.

Jeg kan på udvalgets flertals vegne anbefale ændringsforslagene til vedtagelse.

Aage Fogh: På det radikale venstres vegne vil jeg anbefale de foreliggende ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 uden for tillægsbetænkningen af *landbrugsministeren* (se sp. 3878) vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Udvalgets ordfører (K. Axel Nielsen): Jeg skal på ny på udvalgets flertals vegne

anbefale lovforslaget med de nu vedtagne ændringsforslag til vedtagelse. Jeg vil dog for en sikkerheds skyld endnu en gang betone, at udvalgets flertal er af den opfattelse, at der i dette lovforslag ikke ligger noget fjendtligt over for industrien. Det er flertallets opfattelse, at loven ikke indeholder noget, som kan skade industriens berettigede interesser, og det er også vor opfattelse, at loven bør administreres således, at disse interesser ikke krænkes.

Jeg er ganske sikker på, at den højtærede landbrugsminister er enig med mig heri, men for en ordens skyld vil jeg bede ham bekræfte, at dette er tilfældet.

Søren Andersen: Der er ingen grund til at holde nogen lang tale her, idet synspunkterne er blevet trukket kraftigt frem ved første og anden behandling.

Vi har ikke fra vort partis side så divergerende en mening med hensyn til afsnit B. og C. vedrørende stiftelsers frie adgang til at sælge jord, men vi kan naturligvis ikke være tilfredse med afsnit A., selv om vi har fået indrømmelser, også under kommissionsarbejdet. Det var i starten ikke engang meningen, at der skulle kunne gives dispensation til aktieselskaber til at erhverve landbrugsjord. Vi har altså nu fået denne dispensation, men det er ikke det samme som at have frihed til at indrette sig, og vi ser alvorligt på industriens problemer, både med hensyn til dens mulighed for at erhverve jord efter § 1 og med hensyn til bestemmelserne i § 3 vedrørende den frist, der kan sættes for at tage erhvervet jord i benyttelse til det formål, den er erhvervet til.

Der er nu vedtaget nogle små ændringsforslag, som er blevet stillet på foranledning af industriens kritik, ikke mindst på foranledning af Industrirådets formand, hr. Aage Rytter. De forbedringer, der er en følge af disse ændringsforslag, er ikke store, men de er der dog, det skal jeg indrømme. Det er væsentligt, at landbrugsministeren skal forhandle med den fagminister, under hvis område den fremtidige erhvervsvirksomhed skal høre, men trods det kan vi ikke være tilfredse. En lov af denne beskaffenhed vil uundgåeligt forsinke erhvervslivets erhvervelse af jord til virksomheder af forskellig art. Jeg kan ikke se